No. 6. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 14 Januarij.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Mississippi.

(Vervolg en slot.)

Wij gelooven ook, dat op de *nachtlegers* aanmerkelijke bezuinigingen zouden te maken zijn, door b. v. de zorg daarvoor, gelijk voorheen, over te laten aan de Besturen der Plaatsen, welke met garnisoenen worden bevoorregt.

Men zou hier door b. v. veel uitwinnen op de kosten van het stroo, hetwelk thans voor die legers verstrekt wordt; zijnde ons van eene geloofwaardige zijde verzekerd, dat, van de 22 Ned. ponden, (zie *recueil Militair* 1828, I. D., bladz. 121), ter vulling van eenen stroozak en hoofdpeluw te goed gedaan, met groote moeite de helft of iets daarboven in die zakken kan worden gestoken; terwijl ook, bij de driemaandelijksche vernieuwing, de daarvoor toegestane hoeveelheid verre af is van gansch benoodigd te zijn of verbruikt te worden. Wij weten zeer goed, dat het stroo geen kostbaar artikel is, doch, over een geheel leger berekend, en bij periodieken terugkeer van dezelfde uitgaaf, kan het niet missen, of het moet nog tot een aanzienlijk bedrag opklimmen.

Het is waar, dat de hoeveelheid van 22 Ned. ponden gebaseerd is geweest op de onderstelling, dat het *gehakt* stroo zijn zou. Men weet intusschen, dat van geen *gehakt* stroo voor het tegenwoordige wordt gebruik gemaakt. Ook de reparatien aan de *toebehooren van die nachtlegers*, volgens tarieven zoo wij meenen, berekend wordende, verslinden jaarlijks vrij beduidende sommen, welke mede, op de door ons voorgestelde wijze, zouden kunnen wegvallen.

Zoo zijn er gewis, voor den ingewijden in ons krijgswezen, nog een aantal onderwerpen aan te wijzen, waarop vrij wat te bezuinigen valt, waaronder ook vooral het artikel van *reis- en verblijfkosten*, wanneer maar met den noodigen ernst daarover nagedacht, en de hand krachtdadig werd aan het werk geslagen; en wij moeten dan ook met den Schrijver op bladz. 41 zijner brochure volkomen instemmen, wanneer hij zegt, dat er *millioenen*, alleen op *dit* hoofdstuk, kunnen worden bespaard.

» Ook de kosten der *buitenlandsche gezantschappen*," vervolgt de Schrijver, » kunnen zeer worden verminderd. Dat men daartoe bekwame mannen kieze, » maar tevens rijk genoeg, om meer waarde te hechten aan het luisterrijke der betrekking, dan aan » de daarmede verbondene jaarwedde. — — Ook heden nog worden de Staten geacht en hunne vriendschap gezocht, om hunne braafheid, om de geestkracht, die zij weten te ontwikkelen, om het *talent* hunner vertegenwoordigers, — geenszins om de » uiterlijke pracht, die deze in rijtuigen, livereiën » enz., ten toon spreiden."

Ook het algemeene kwaad, bij alle Departementen als het ware ingekankerd, "*het overgroot getal van ambtenaren*", ontgaat der aandacht van den Schr. niet. Belangrijk is zijne vergelijking der kantoor-bedienden van bankiers, buitenlandsche commissionairs enz., » die, met een personeel van tien tot vijftien bedienden, meer uitgebreide en aanzienlijke zaken doen, » dan menig honderdtal ambtenaren van het Rijk."

Maar op die kantoren wordt ook bij de 10 uren per dag gewerkt, » terwijl sommige ambtenaren wanen, zeer veel te hebben gedaan, wanneer zij *eenige uren* per dag aan de bezigheden van hun ambt besteden."

De Schrijver wil *veel minder* ambtenaren, maar die dan ook *ordentelijk salariëren*.

Overigens is hij, [en wij met hem] van oordeel, dat de jaarwedden van vele hooge ambtenaren, althans van hen, die meerdere ambten in één persoon vereenigen, zeer veel kunnen worden verminderd.

Onzes erachtens, zou het een zeer gewigtig en leerzaam overzigt geven, wanneer ieder door den staat bezoldigd of gepensioneerd persoon, hetzij in het burgerlijke of militaire, verpligt werd, de verschillende sommen op te geven, welke door hem, zoo van het Rijk als van alle andere openbare administratien; hetzij dan als jaarwedde, als pensioen, toelage, of onder welke andere benaming ook, genoten worden, en daaruit eene algemeene tabel werd geformeerd. Wij hebben de overtuiging, dat, zulk eene tabel onder het oog des Konings gebragt wordende, het Z. M. met verwondering zou vervullen, hoevele lucratieve betrekkingen vaak op één en dezelfden persoon zijn vereenigd, en welke exorbitante inkomsten dien ten gevolge door zoo één persoon genoten worden; hetgeen *nu* met geene mogelijkheid kan worden nagegaan, daar zeer vele bezoldigde personen hunne tractementen of pensioenen bij de hoofdstukken van *verschillende* Departementen zien voorgedragen of ook, buiten de begrooting, uit andere kassen ontvangen.

Hoogst wenschelijk en hoogst noodig zou het zijn, de belooningen der alzoo *al te zeer* begunstigden tot eenen billijken maatstaf terug te brengen. Het belang des lands vordert het en de noodzwang zou het wettigen. De achting en liefde voor den Koning zouden er niet door *kunnen* verminderen, maar wèl zou er stof tot erkentelijkheid, bij het grootste deel der Natie, uit voortvloeijen.

Wij hebben ons met dit *tweede* redmiddel van den schrijver, *het invoeren van belangrijke bezuinigingen* eenigzins uitvoerig bezig gehouden, omdat hetzelve ons als het meest afdoende en *onmisbaar* is voorgekomen.

Als een *derde* middel is door den schrijver voorgesteld. HET BEPALEN, ONDER DE UITGAVEN VAN DEN STAAT, [redacted] ZEKERE, NIET TE ONBEDUIDENDE SOM VOOR AFLOSSING VAN SCHULD, en na hetgeen bij den *vierden* grond voor onze aanspraken op crediet gezegd is, behoeven wij hier niet verder bij stil te staan.

Het *vierde* redmiddel zou daarin bestaan, *dat de door de Amortisatie-kas te bewerkstelligen inkoopen* REGELMATIG, OPENBAAR, EN ONDER TOEZIGT VAN HANDELAREN *geschieden moeten*. De geheele Natie zou moeten kunnen weten, welke geldsom, gedurende den loop van de maand of de week, dagelijks door de Amortisatie-kas tot inkoopen besteed wordt.

Vijfde middel. DE ALZOO INGEKOCHTE STUKKEN KUNNEN VAN TIJD TOT TIJD WORDEN VERNIETIGD OF WORDEN BEWAARD, om zich, in overeenstemming met de wetgevende magt, *in buitengewone omstandigheden, eventueel daarvan te kunnen bedienen.*

Zesde middel. ALLE UITGAVEN VAN DEN STAAT ZONDER EENIGE UITZONDERING, MOETEN WEZENLIJK, NIET SLECHTS IN SCHIJN, DOOR DE ONTVANGSTEN VAN DEN STAAT GEDEKT WORDEN.

Daartoe moeten des noods nieuwe belastingen worden geheven, mits niet hoofdzakelijk drukkende op de lagere standen. » Menig artikel van weelde," zegt de schrijver » gaat nog vrij door." [*Tabak*, *snuif*, *sigaren*, b. v. komen hier in aanmerking.] Wegens het misbruik, dat daarvan gemaakt wordt, konden ook de *sterke dranken* aan eene nog hoogere belasting onderworpen worden, waartegen men zou behooren te zorgen voor de toebereiding van een gezond en welsmakend bier. De *speelkaarten* en *dobbelsteenen* en dergelijken schijnen, uit het oogpunt der zedelijkheid, mede geene ongeschikte voorwerpen ter belasting te zijn. [Onzes erachtens zouden ook in aanmerking kunnen komen de *jagthonden*, *jagtgeweren*, en de *rijtuigen van weelde*, bekend onder den naam van *staatsiekoetsen.*]

Nog acht de Schr., zoo het noodig is, doelmatig eene belasting op de *ongehuwden* van zekeren ouderdom. » Is het regtvaardig, dat de huisvader die veelal » met onvermoeide vlijt of harden arbeid het noodige » levensonderhoud voor de zijnen opbrengt, zoo onevenredig meer betaalt, [men denke maar aan de belastingen op de consumtie] dan hij die, zelfzuchtig, » alleen voor zijn eigen persoon heeft te zorgen?"

Kwam er bij zulk een onderwerp ergens te pas, wij zouden den wensch uiten, dat de [illegible] dezer belasting, van de mannelijke belastingpligtigen te heffen, door de ongehuwde Dames van zekeren leeftijd mogt bepaald worden, wanneer wij gelooven, dat de opbrengst van dit middel van geene geringe beduidenis zijn zou.

» Wie zou durven ontkennen," vervolgt de verdienstelijke schrijver, » dat het huisselijke leven de » grondzuil is van elken geciviliseerden Staat; dat deze » zou instorten, indien eenmaal de zedeloosheid dermate de overhand nam, dat geen huwelijk meer werd » aangegaan? Behoort de Staat daarom niet veeleer » den huwelijkstand in bijzondere bescherming te nemen en te verligten, dan te bezwaren?

» Reeds voor oude tijden, toen men nog verre verwijderd was van het hedendaagsche ingewikkelde en » omslagtige belastingstelsel, was de ongehuwde aan » eene bijzondere belasting onderworpen."

Onpartijdigheidshalve, moeten wij hier opmerken, dat, voor zoover vermenigvuldiging van huwelijken tevens vermenigvuldiging van bevolking moet te weeg brengen, eene dergelijke belasting in de oude tijden meer doelmatig kon worden geacht, dan in den tegenwoordigen, althans voor die landen, waar reeds *overbevolking* bestaat, onder welke wij evenwel tot dusver gelukkiglijk ons Vaderland niet behoeven te rangschikken, zoodat die belasting, vooral daar elke verhooging van inkomsten als een redmiddel te meer is aan te merken, nog altijd met goed gevolg, *hier te lande*, schijnt te kunnen worden ingevoerd.

Maar de renteniers? ziedaar eene klasse van menschen, die meer moest dragen, dan zij in waarheid draagt! Een patent als rentenier zou, zoo als de schrijver zeer oordeelkundig aanmerkt, een patent op het *niets doen* zijn.

Geen patent alzoo, maar eene belasting op de *inkomsten* dezer burgers. Er bestaat ongeveer eene zoodanige te Frankfort, welke sedert eene reeks van jaren aan de verwachtingen heeft voldaan, ja veelal de ramingen overtroffen. De zekerheid voor de behoorlijke inning dezer belasting vindt de schrijver in de natuur van den mensch zelve, » welke medebrengt, dat hij zich even onwillig aan den *dwang* onderwerpt, als hij zich gevleid gevoeld door *vertrouwen*, en zoo zal eene belasting, alleen onder de bescherming der regtvaardigheid van den burger zelven gesteld, minder fraudes opleveren, dan andere, bij welke het eene genoegdoening kan schijnen, eenen ambtenaar, in zijne veelal hatelijke nasporingen, te verschalken.

Daarenboven zou door de vaststelling van zware boeten, wanneer bij sterfgevallen of anderzins eene onjuiste opgaaf ontdekt werd, aan het geweten des burgers nog een steun te meer worden gegeven.

Er zijn voorbeelden van personen, welke, bij het bezit van een kapitaal van ƒ 150,000 à ƒ 200,000 meestal in effecten aangelegd, dus een jaarlijks inkomen genieten van ƒ 7,500 à ƒ 10,000, die daarvan naauwelijks ƒ 700 à ƒ 800 verteren, en niet zooveel in de Directe Belastingen betalen, dat zij als kiezer kunnen in aanmerking komen. Is het rustig bezit van *zulk* een vermogen en inkomen geene grootere opoffering waardig?

Dit punt is ons daarom voorgekomen, *ook inzonderheid ernstige overweging te verdienen.*

Door de opnoeming van belastingen, die nog zouden kunnen worden ingevoerd, moge het oppervlakkig schijnen, dat de schrijver der Natie eene slechte dienst bewijst, — het is voortgevloeid uit zijne overtuiging, dat, ondanks alle gegevene verzekeringen, onze tegenwoordige inkomsten niet toereikende zijn zullen, om, zelfs bij meerdere bezuiniging, regelmatig in onze uitgaven te kunnen voorzien, en wie zijne bewijzen daarvoor lezen wil, kan ze vinden op bladz. 50–56 van het belangrijk geschrift, dat wij hier behandelen.

Zevende middel. „GEENE VERMEERDERING DER NATIONALE SCHULD, ONDER WELKE BENAMING DAN OOK, MAG IN TIJD VAN VREDE PLAATS HEBBEN.

Treffend inderdaad zijn hier de waarschuwingen van den Schrijver tegen de volharding in het schuldenopeenstapelings-stelsel, door de gevolgen aan te wijzen, die het noodzakelijk daaruit voort te vloeijen bankroet moet na zich slepen.

» Denkt," zegt hij onder anderen, » aan de hulpelooze weduwen en weezen, die *gedwongen*, denkt » aan de grijsaards, de stille burgers, die vrijwillig » hun vermogen, soms de vrucht van veeljarigen ar-

» beide en onvermoeide vlijt, in nationale effecten » hebben belegd. Ziet hen, in een bankroet, in de » bitterste ellende gedompeld, met schreijende oogen, » het noodlottig uur verwenschen, waarin zij, met » een onbeperkt vertrouwen, de studeerkosten der zo- » nen, het huwelijksgoed der dochters, ja den laatsten » spaarpenning in effecten van dien staat hebben be- » legd, omdat zij de Natie voor bij magten regtvaardig hiel- » den, omdat zij geen het minste wantrouwen konden » koesteren jegens eene wijze van geldbelegging, tot » welke de bestuurderen van het volk, sedert jaren » en nog voortdurend, weduwen- en weezen- gestichten, » kortom hen allen dwingen, voor welke zij in hoe- » danigheid van vaderen hebben te zorgen."

Wij weerhouden ons met moeite, dit geheele fraaije stuk af te schrijven, doch verwijzen onze lezers naar de brochure zelve, over welker aankoop, tot den onbeduidenden prijs van 60 centen, gewis niemand zich beklagen zal.

Achtste middel. ALLE TEGENWOORDIGE EN TOEKOMSTIGE AMBTENAREN, BIJ HET DEPARTEMENT VAN FINANCIEN, MOETEN ZICH BIJ EENEN PLEGTIGEN EED VERPLIGTEN, NIMMER EN ONDER GEEN VOORWENDSEL, HOE OOK GENAAMD, DE HAND TE ZULLEN LEENEN TOT DE UITGIFTE VAN SCHULDBRIEVEN, DIE NIET TOT DE AFLOSSING VAN REEDS BESTAANDE SCHULDEN BEKEND ZIJN.

Negende middel. DE NATIONALE UITGESTELDE SCHULD MOET WORDEN INGETROKKEN. » Die schuld," zegt de Schrijver, » heeft, tegen de thans bestaande prijzen gerekend *eene geldswaarde van nauwelyks 28 millioen gulden*, maar boven het hoofd van den Staat hangt dreigend, gelijk zwarte wolkgevaarten, de *nominale som dier schuld met p. m. acht honderd vyftig millioen gulden.*" Hoogst der overweging waardig is hetgeen hij verder zegt, om het billijke, doelmatige en uitvoerlijke van dezen maatregel aan te toonen.

Tiende middel. DE FINANCIELE BETREKKINGEN DER OVERZEESCHE BEZITTINGEN MET HET MOEDERLAND BEHOOREN OP EENEN VASTEN VOET TE WORDEN GEREGELD. De Schrijver verheugt zich hier over de, zelfs in het nieuwe wetsontwerp der leening van 56 millioen, gegevene belofte, dat voortaan *elk jaar*, inlichtingen omtrent den stand der overzeesche bezittingen zullen worden gegeven, maar wat waarborgt aan de Natie dat, nu die leeningswet is verworpen, niet ook de gegevene belofte daarmede als vervallen of ongedaan zal worden beschouwd?

Onzes erachtens moet de aanstaande grondwet dezen waarborg, duidelijk en bepaald omschreven, in zich bevatten.

Elfde middel. De Handel-Maatschappy moet worden in stand gehouden, edoch met beperking der aan deze particuliere instelling toegekende voordeelen. Er is een *juste milieu* tusschen de intrekking van haar octrooi en de toekenning van zulke bovenmatige voordeelen, gelijk die thans door de Maatschappij ten behoeve harer actionarissen, doch ten nadeele der belastingpligtigen worden genoten; berekenende de Schrijver dat die instelling in de laatste jaren p. m. vijf millioen gulden jaarlijks, voor het grootste gedeelte uit hare transactien met den staat, gewonnen heeft.

Gelukkige actionarissen! mag men uitroepen, maar daarentegen, arme belastingdragers!

En daarmede is de opgaaf der aan te wendene middelen afgeloopen.

Als aanleiding tot het bezigen van den titel *Missisippi* geeft de Schr. (bladz. 55) op, dat de *mogelykheid* bestaat, dat de overzeesche bezittingen voor de toekomst *negen en twintig millioen gulden jaarlyks zuivere winst voor het Ryk zullen opleveren*, gelijk ook *de mogelykheid* bestaan heeft voor de verwezenlijking der buitensporige plannen van den beruchten LAW.

Welk gevolg zal nu deze nieuwe poging van den verdienstelijken Schrijver erlangen? Zal het weder de stem zijn des roependen in de woestijne? Wij willen met den Schrijver iets beters hopen, vooral wanneer zijn wensch vervuld wordt, dat een der Achtbare Leden van de Staten-Generaal het initiatief neme, om er op aan te dringen, dat de voormelde punten, als zoovele artikelen der te wijzigen grondwet, worden in aanmerking genomen.

Aan diegenen onzer Kiesbevoegde Vrienden, welke ons van hunne bereidwilligheid hebben doen blijken, om hunne adhaesie te geven aan de verklaring, voorkomende in ons blad van den 4° dezer maand, dient tot inlichting: dat, ofschoon wij *voor ons* vermeend hadden, dat het oogenblik gekomen was, waarop eene manifestatie van het gevoelen der kies- en stembevoegde burgers nuttig en doelmatig konde zijn, zoo tot voorlichting der regering als ook vooral, omdat een deel althans der vertegenwoordiging dezelve konde *behoeven*, als krachtig drangmiddel, om eventueel te handelen, zoo als het wezenlijk belang der natie dit vereischt, — men *elders* nogtans niet van dit gevoelen blijkt te zijn; maar onze toekomst met gerustheid geheel en ten volle aan de vertegenwoordiging, en de pogingen, welke de vrije drukpers kan aanwenden, wil overtrouwen; een vertrouwen, waarin wij vurig wenschen, dat niemand zich zal zien teleurgesteld; en in de hoop waarvan wij dan ook, aannemende, dat anderen beter zouden *kunnen* gezien hebben dan wij, — *voor als nog* van de ons gedane bereid-verklaringen geen gebruik zullen maken.

De Redactie.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN;

Gezien het besluit van Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, van den 13/20 December jl., Provinciaal blad No. 124.

Brengen bij deze ter kennis van de Belanghebbenden:

Dat bij de in de maand September ll. plaats gehad hebbende keuring der Springstieren, van de navolgende personen in het 1e district dezer Provincie zijn goedgekeurd, te weten:

Cornelis Dekker, Aagtekerke, zeer goed; Jan Klaassen Zachariassen, Biggenkerke, goed; Leijn de Pagter, Domburg, zeer goed; Hendrik Brouwer, Grijpskerke, idem; Marinus Brouwer, idem, tamelijk goed; Abraham Pouwer, idem, goed; Adriaan Davidse, Koudekerke, zeer goed; Jan Reijnierse, idem, tamelijk goed; Wed. Adam Pieterse, idem, idem; Adam Adamse, idem, zeer goed; Jonas de Buck, Middelburg, zeer goed, Abraham Gidionse, idem, tamelijk goed; Cornelis Midavaine, idem, goed; Cornelis Rijnierse, idem, tamelijk goed; Izaak Midavaine, idem, idem; Jan Louwerse, idem, goed; Pieter Wisse, Meliskerke, goed; Adriaan Bliek, Nieuw- en St. Joosland, goed; idem, idem, tamelijk goed; Cornelis Willeboordse, idem, idem; Leijn Pijpe, Oostsouburg, tamelijk goed; Jacobus Louwerse, idem, idem; L. Melse, Wed. Wondergem, idem, idem; Abraham de Pagter, Westsouburg, goed; Pieter Antheunissen, Oostkappelle, goed; Paulus Polderman, Ritthem, zeer goed; Cornelis Walraven, idem, tamelijk goed; Jacobus Sterk, idem, goed; Pieter Duivekot, Serooskerke, zeer goed; Adriaan Adriaanse, idem, goed; Andries Willeboordse, idem, tamelijk goed; Leijn Kodde, idem, goed; Jacobus Lampert, idem, idem; Wed. Engelse, St. Laurens, zeer goed; Abraham Krijger, idem, goed; David Gidionse, idem, idem; Cornelis Kasse, Veere, idem; Willem de Bree, Vrouwepolder, idem; Jacobus van 't Westende, idem, tamelijk goed; idem, idem, idem; Jan Kret, idem, goed; Janus Janus Roelse, Westkapelle, zeer goed; Leunis de Bree, Zoutelande, tamelijk goed.

Wordende de belanghebbenden bij vernieuwing opgewekt, om tot het doen bespringen hunner koeijen bij voorkeur gebruik te maken van de Springstieren, die volgens de medegedeelde opgave bevonden zijn boven anderen uit te munten.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 7. Januarij 1840.

Burgemeester en Wethouders voorn.,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtb.,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 7. Januarij. Men meldt uit Petersburg dd. 31 December: Ten gevolge der laatste strenge koude, die tien dagen aanhield, bezweken 35 personen in deze residentie door eenen spoedigen dood, 29 werden binnen 's huis dood gevonden, 4 op de straten, 2 vreemden vond men bevroren buiten de poort. Op verscheidene plaatsen der stad brak er brand uit, ten gevolge van het sterke stoken. Overal echter werd hij aldra zonder de huizen aanmerkelijk te beschadigen, gebluscht. Het besluit tot algemeene invoering van postkoetsen en britschken op de verschillende groote wegen des rijks, tot sneller en gemakkelijker vervoer der reizigers en briefporten, zal met het begin des aanstaande voorjaar ter uitvoering komen, en wel, naar men met stelligheid verneemt, tusschen de beide hoofdsteden des rijks. Veel is er in den laatsten tijd gedaan om de beide centrale punten van onzen keizerstaat in levendiger verkeer te brengen. Eerst werd tot dat einde de prachtige nieuwe straatweg gelegd, op wiens gladde baan men 674 wersten gemakkelijk in 50 uren aflegd. Later werden er diligences ingevoerd. De nieuwe postkoetsen en britschken zullen het getal der reizigers tusschen beide hoofdsteden vermeerderen.

— Men meldt uit Berlijn dd. 5. Januarij: Sedert eenigen tijd loopt hier het gerucht, dat er ernstig gedacht wordt aan het oprigten van een luisterrijk gedenkteeken voor den veldslag van Leipzig; dit gerucht baart hier te meer opzien, daar men zich afvraagt, in hoe verre ook dit een teeken zoude kunnen zijn, dat men minder zoude schuwen iets te doen, hetwelk Frankrijk onaangenaam zoude kunnen wezen.

ENGELAND.

LONDEN, den 8. Januarij. Maandag ll., op het oogenblik dat de stoomboot *Brittannia* van Douvres naar Bologne zou afvaren, kwam eene met vier paarden bespannen postchais nog even bij tijds aanrennen. Vier personen stapten er uit, wierpen zich in allerijl in de stoomboot, die onmiddellijk afvoer. Twee dier personen waren de Lords *Harley* en *George Loftus*, die besloten een paar pistoolschoten te wisselen, en zich door de gestrengheid der Engelsche wetten hiertegen, genoodzaakt zagen, zulks in Frankrijk te gaan doen. De Heeren *Hallet* en *Reid* vergezelden hen als getuigen.

Zoodra de stoomboot de haven had bereikt, begaven de vier reizigers zich in allerijl naar een buiten Bologne gelegen veld. De bepalingen voor het gevecht werden geregeld en de pistolen geladen. Op het gegeven teeken vielen de schoten gelijktijdig, maar zonder dat eene der partijen eenige wond bekwam; de beide duellisten gaven zich eenen handdruk en de vrede was weder gemaakt. Eenige uren later stapten de kampvechters en hunne getuigen te Douvres aan wal en hun vierspan bragt hen naar Londen terug.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 8. Januarij. De berigten omtrent de overstroomingen in de Vendée zijn allerdroevigst; al de lage landen staan blank en vormen eene bare zee. De opgezetenen hebben hunne woningen verlaten en zich met hunne gezinnen in schuiten moeten begeven.

Uit Algiers heeft men berigt, dat de Maarschalk *Valée* aan het hoofd eener colonne, op den laatsten dag van het verleden jaar, de troepen van *Abd-el-Kader* aangegrepen heeft tusschen het bovenste kamp van Belida en de Chiffa. De troepen van den Emir bestonden uit tweeduizend man, reguliere infanterie en meer dan 1000 ruiters. Zij zijn volkomen geslagen geworden; drie honderd infanteristen en meer dan honderd ruiters zijn gesneuveld; drie vaandels, een stuk geschut, verscheiden trommels en meer dan vierhonderd geweren zijn in handen der Franschen gevallen, wier colonne des avonds in het bovenste kamp terug gekeerd is, zonder dat de vijand een enkel snaphaanschot tegen haar na het gevecht heeft durven lossen.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 10. Januarij. Het heeft Z. M. behaagd, Z. Exc. den minister van finantien, den Heer *Beelaerts van Blokland*, op zijn verzoek, eervol te ontslaan als minister van finantien en hem te benoemen tot minister van Staat, en Z. Exc. den minister van Staat, den Heer *van Gennep*, tot nadere voorziening te dezen, *ad interim*, te belasten met het beleid van het departement van finantien.

— Naar men verneemt heeft Z. M. tijdelijk de waarneming der betrekking van Gouverneur der provincie Utrecht, opengevallen door het overlijden van den Heer Mr. *L. van Touton*, in afwachting eener nadere beschikking ten deze, opgedragen aan den Heer *W. R.* Baron *van Heckeren van Brandsenburg*, lid van het collegie van Gedeputeerde Staten der provincie Utrecht.

Correspondentie.

Aan onzen *bestendigen lezer* antwoorden wij, dat het niet *willen* verkiezen van *kiezers*, die Raadsleden moeten benoemen, welke Raadsleden Provinciale Staten moeten verkiezen, en welke Provinciale Staten leden der Staten-Generaal moeten benoemen — geen het minste bewijs oplevert, dat zij geene *belangstelling* en *kunde* zouden bezitten, wanneer het eens op verkiezing der leden voor de Staten-Generaal zelven aankwam.

Wat de *kunde* betreft, om goede keuzen te doen, wij zullen hier enkel herinneren de gezegden van MONTESQUIEU in zijn *Esprit des Lois*. « Indien men aan de natuurlijke bekwaamheid kon « twijfelen, die het volk heeft, om de verdiensten te onderschei- « den, behoeft men alleen het oog te slaan op de gedurige reeks « van merkwaardige keuzen, die de Athenienzers en Romeinen « deden."

« Men weet dat te Rome, alhoewel het volk zich het regt had « voorbehouden, om *gemeene burgerlieden* tot de waardigheden te « verheffen, het echter niet kon besluiten, ze te verkiezen; en « hoewel men te Athene, door de wet van ARISTIDES, de over- « heid uit al de klassen kon verkiezen, gebeurde het nooit zegt « XENOPHON, dat het gemeene volk er eenen verkoor, welke aan- « deel in hunnen welstand hebben, of aan hetzelve eer ver- « schaffen kon."

Onze *Nederlandsche Natie*, wij houden ons hiervan verzekerd, zou, bij de invoering van regtstreeksche verkiezingen, bij die oude volken geenszins in wijsheid en bezadigdheid achter staan.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 13. Januarij. Sedert den 10. dezer, zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Princess Victoria, J. J. Britton, van Londen; *Brugge*, J. A. Darby, van Hull, beide met passagiers en stukgoederen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar Zee gezeild:

The Soho, T. Whitecombe, naar Londen, met passagiers en stukgoederen; *Kesia*, J. Spencer, naar Hull, met schors en vlas; *the Peace*, R. Breckon, met boomschors; *Urania*, A. Bergh, met ballast, beide naar Londen.

Advertentien.

Heden beviel allervoorspoedigst van een' welgeschapen ZOON, Vrouwe *H. W. F. J. SWEMER*, geboren Baronnesse *VAN BROEKHUISEN.*

VLISSINGEN, den 11. Januarij 1840.

Heden omstreeks half 1 ure, overleed ons jongste ZOONTJE, *THEODORUS CHRISTIAAN*, in den ouderdom van 16½ maand.

VLISSINGEN,
den 13. Januarij 1840.

S. LUITWIELER.
T. LUITWIELER.
Geb. SNOEY.

GETROUWD,

THEODORUS KEGELAAR
EN
MARIA BONNIE.

VLISSINGEN,
den 13. Januarij 1840.

Eenige Kennisgeving.

DEPARTEMENT VLISSINGEN, DER NED. MAATSCHAPPIJ TER BEVORDERING VAN NIJVERHEID.

Het Bestuur heeft, in der tijd, aan de gegoede Ingezetenen dezer Stad, eene circulaire en inschrijvingsbiljet toegezonden, opzigtens de thans met goed gevolg in werking zijnde inrigting, ter verschaffing van arbeid aan behoeftigen.

Eenige Ingezetenen, bij het terug verzoeken der biljetten, welmeenend de terugzending toegezegd, doch hieraan tot dusverre niet voldaan hebbende, neemt voorzegd Bestuur de vrijheid hun daaraan bij deze te herinneren, ook in het algemeen, derzelver weldadigheid nogmaals in te roepen, ten einde het Bestuur in deszelfs welwillende en belanglooze pogingen te ondersteunen; kunnende tot opgemeld einde, bij den Thesaurier van het Departement, den Heer *VAN BREEMEN*, alsnog inschrijvingsbiljetten worden verkregen.

VLISSINGEN, den 13. Januarij 1840.

Het Bestuur voornoemd,
W. F. CAMP, Vt.
2e Kapitein-Ingenieur.
Op last van hetzelve,
WINKELMAN,
Secretaris.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.